

HECE TAŞLARI

aylık şiir dergisi

84.on5şubat2022

hece taşları

aylık şiir dergisi

yayın yönetmeni

tayyib atmaca

son okuma

metin özarıslan

kapak fotoğrafı

yasin mortaş

muhabbet yeri

haydarbey mh. 32077. sokak
armada/2 d blok nu: 6
onikişubat / kahramanmaraş

0535 391 92 50

hecetaslaridergisi@gmail.com

84. sayı 15 Şubat 2022

issn 2149-4509. (e-dergi)

BU SAYIDA

- Muhsin İlyas Subaşı / Bu Rüyardan Gel Uyanalım
- Ahmet Efe / Gönül Hırkası
- Mustafa Sade / Bir Peri Fısıltısı
- Kenan Yavuzarslan / Bir Şiir Yazılıyor
- Halil Cengiz / Sokak ve Serseri
- Mevlüt Yavuz / Ben ki
- Ayşe Polat / Bilirim / Geçmiş Ola
- Ahmet Yıldırımtepe / Öteye Dursun
- Şükrü Ünal / Gazel
- Muzaffer Uslu / Vefasız
- Hüseyin Akkaya / Bir Kitabın Hikâyesi
- Ahmet Zahit Erbaş / Serçe Kalbi
- Ali Rıza Atasoy / Yağmur Yağıyor ve Sen Gidiyorsun
- Ali İhsan Kekeç / Devr-i Devran
- Selim Erdoğan / Sakiyle Hasbihâl
- Hüseyin Özkaynakçı / Annem Gidince
- Cəmil Əkber / Besimdir
- Sebahattin Karadaş / Gizem Hanım
- Tayyib Atmaca / dOkunan Şiirler -26-
- Yasin Mortaş / Prospektüs

● Muhsin İlyas Subaşı

Bu Rüyadan Gel Uyanalım

Gözlerin üstümde alevdir neden
Baktıkça ruhumu yakıyor Leylâ
Bu nasıl ırmaktır dağ taş demeden
Gönlünden gönlüme akıyor Leylâ

Aşkî okuyacak dil bulamadım
Seni anlatacak gül bulamadım
Kemendin olacak el bulamadım
Gözyaşım yolunu yıkıyor Leylâ

Yollarda izini bulur mu diye
Kalbim nefesini solur mu diye
Bir sevda çiçeği olur mu diye
Gurbeti göğsüme takıyor Leylâ

Kaç hasret diliyle kapını çaldım
Aşkına Mecnun'dan çöllerini aldım
Görünce karşımda çözüldüm kaldım
Neden bu yol hüzne çıkıyor Leylâ

Leylâm bu rüyadan gel uyanalım
Bu pınarın sularına kanalım
Gel birlikte bu alevde yanalım
Öksüz aşklar bize bakıyor Leylâ

● Ahmet Efe

Gönül Hırkası

“Âşıklar ‘Aman yâ Rab!’ der de ağlar” dediler
“Âşk denen şu devasız derde ağlar” dediler

Dedim ki, “Bencileyin gözyaşı dökene var mı?”
“Üstünde yellere esen kar da ağlar!” dediler

Dedim, “Mümkün mü çıkmak bir taht-ı muallâya?”
“A şaşkın, dur, yetimler yerde ağlar!” dediler

Dedim ki, “Gönül hırkam dağıldı paramparça...”
“Mâsivâyâ kapılmış kör de ağlar!” dediler

Dedim, “Hak’tan gayrıya derdimi söyleyemem...”
“Eğerci fâş edilir, sır da ağlar!” dediler

Dedim, “Yere düşürmüş sancağı sevdâlîler...”
“Düşerse yere sancak, sur da ağlar...” dediler

Dedim, “Olmaz sanılan nice iş geldi baş!”
“Öyle ya, ocaktaki kor da ağlar!” dediler

Dedim ki, “İnsanoğlu kıyıyor hemcinsine...”
“Oysa ârif yâreli kurda ağlar!” dediler

Dedim, “Neden eğilmiş şu mahzun gülün boynu?”
“Bülbül efgan edince har da ağlar...” dediler

Dedim ki, “Kol geziyor her yanda hayâsızlık!”
“Kaybolursa namus u âr da ağlar!” dediler

Dedim, “Yürek hümâsı sığmaz cihan göğüne”
Yüreklerin gösterip, “Burda ağlar!..” dediler

Dedim ki, “Hiç sönmüyor ruhumun volkanları...”
“İş bu yangın yüzünden, nar da ağlar!” dediler

Dedim, “Ahmet var iken anılmaz Mecnun, Kerem...”
“İsmi hiç duymadık, nerde ağlar?” dediler...

● Mustafa Sade

Bir Peri Fısıltısı

Çılgılığım gem olur, sükûtuma vaveyla
Asude bir yalnızlık kuşatınca ahımı
Ufkuma gökkuşağı, karanlığıma ayla
Parıltısıyla alır acımı, tamahımı.
Gözlerimdeki alev bağrıma vardığı an
Usulca kanadını dokundurur nagehan
Asumandan süzülüp kalbe değince Leyla
Çılgılığım gem olur, sükûtuma vaveyla

Bir peri fısıltısı geceme eşlik eder
Tesellisiz acılar toplanınca başıma
Götürür ötelere, yüceme eşlik eder
Sırdaş olur kâh bana, kâh akan gözyaşıma
Uzatırım ruhumu şefkatli kucağına
Onunla kavuşurum annemin sıcağına
Edebîye köşkünde heceme eşlik eder
Bir peri fısıltısı geceme eşlik eder.

İlkbaharda menekşe, kış ayında kardelen
Her iklim ayrı biz haz, her mevsim kutlu bahar
Sultanlık makamına bir sözüyle var gelen
Sükûtuma dil olur gönülden akan pınar
Bir okyanus misali çağlayınca sinemde
Rahmete erişirim ağlayınca sinemde
Dinginlik dehlizinde duruşuyla yâr delen
İlkbaharda menekşe, kış ayında kardelen

İklimler ötesinde bu sevdanın zamanı
Altın saçaklarını dağıtır rüzgârımla
Bağıma hazan düşse, ateş olur âmânı
Yıldızları düşürür gökyüzünden, zarımla.
İlahi bir kaynaktan var oluştur payesi
Binlerce destan olur, bilinmez hikâyesi
Bazen içinde alev, bazen dağın dumanı
İklimler ötesinde bu sevdanın zamanı

Ebedi bir huzuru fısıldar kulağıma
Ezeli bir iklimden saçar rayihasını
Gönlümle sevişince gül düşer dudağıma
Tebessümü tamamlar içimin ihyasını
Gurbet akşamlarında haber verir sıladan
Alıp çıkarır beni puslu bir heyuladan
Kader çığ yapmak için kar toplarken dağıma
Ebedi bir huzuru fısıldar kulağıma!

● Kenan Yavuzarslan

Bir Şiir Yazılıyor

Şuara sohbetinde, bütün mevzu gözlerin
Her an söz fırçasıyla tuvale çiziliyor
Sen kalpten güldüğünde bayramdır sözlerin
Dünyanın bir yerinde bir şiir yazılıyor

Âşıklar meclisinde, okyanustan da derin
Yusuf kadar umutlu, buz dağı kadar serin
Cihandaki esrarı topluyor gamzelerin
Bir muamma kaybolup, bir tılsım çözülüyor

Varlığın Kaf Dağı'nda, yokluğunsa hediye
Hasretin sokak sokak yüklenir bir kediye
Fuzulî dile gelip seni anlatsın diye
Bağdat'ta bir şişeden her gün mey süzülüyor

Ruhumuz alev ateş, gönlümüz öyle kadim
Aşkımızın uğruna ömrümüz olur hâdim
Bir sengine Acem'i feda ederken Nedim
İstanbul'da laleli bahçeler geziliyor

Ruhunu incitse de Necatî'nin sözleri
Nazireye hapseder kalemdeki közleri
Lakin koyboldu diye mezarının izleri
"Pir İlyas Makamı"nda bir Mihrî üzülüyor

Yakar aşkın ateşi, kandili de yağı da
Bir acı mesken olur bin yılda bin ağda
Kalem her değdiğinde pamuk renkli kâğıda
Bir Hallac-ı Mansur'un derisi yüzülüyor

Rüyalardan bir müjde, bir kutlu selam ile
Nâbî'ye bahşedilir gönlüne ilham ile
Mukaddes topraklara saygıya ikram ile
Medine yollarında, bir kervan düzülüyor

Ey! Meşrebi karanlık, kalpleri saran ayla
Bazen sıfat-ı meçhul, bazen aşikâr Leyla
Eğer bir gün susarsa kalemdeki vaveyla
Demek ki bu şaire bir mezar kazılıyor

● Halil Cengiz

Sokak ve Serseri

Bu sokaklar tanır endâmımı, yollar tanır
Yivli kurşunlara, baskınlara git sor beni!
Pusular, erketeler, kör karakollar tanır
Doğmayan günlere, yâınlara git sor beni!

Muštalar, sustalılar, kin gölü olmuş sular
Terso çıkmazlar, uğursuz köşeler, kuytular
Yolcular, serseriler, çingeneler, peştular
Yuvasız kuşlara, kaçkınlara git sor beni!

Her kesif izbe bilir, her kanayan yer bilir
Pürçakal hergeleler, gölgemi ezber bilir
İt bilir, kahpe bilir, dürzü bilir, şer bilir
Tövbesiz puştalara, hâyınlara git sor beni!

Söylesin türlü belâ bitmeyen efkânımı
Kara taşlarda ölen serçeler isyânımı.
Gecenin kalbi kızıl, kan bürümüş cânımı
Deli tûfanlara, taşkınlara git sor beni!

Bir yetim hüznüne, bir düşküne, bir bezgine
Bitli bir çulsuza, bir ayyaşa, bir zengine
Bir çakal cengine, bir kavganın âhengine
Harbi sıyrıklara, çılgınlara git sor beni!

Ölümün ardı ölüm, gölgeme yoldaş ölüm
Kaç ölüm gömdü ölüm; üstüme dağ taş ölüm
Neyler ömrünce ölen bir kula -gardaş- ölüm?
Düş ateş yurduna, yangınlara git sor beni!

● Mevlüt Yavuz

Ben ki

Bu ova, bu dağlar, benim meskenim
Sahilden zirveye, olmuş iskanım
Her ağaç gölgesi, kutsal mekanım

Ben bu çadırların, çoban aşiyım
Ben ki bu dağların demirbaşiyım

Koyaktan koyağa, davar sürmüşüm
Kaya gölgesine, sofraya sermişim
Alıcı kuşlara, pusu kurmuşum

Ben bu çocukların sapantaşiyım
Ben ki bu dağların, kor ataşiyım

Karış karış çıplak ayak izim var
İnlerinden omuzumda tozum var
Her kuytuda doğmuş körpe kuzum var

Ben bu habitatın serçe kuşuyum
Ben ki bu dağların sarp yokuşuyum

Fırtınası davul çalmış başımda
Mart ayazı dövme dövmüş döşümde
Çakalları gezip durmuş peşimde

Ben bu coğrafyanın, çetin kışiyım
Ben ki bu dağların kuş bakışiyım

Atam Oğuz, ilim Türkmen ilidir
Dilim Karac' oğlan, Yunus dilidir
Pirim Hünkar Hacı Bektaş Velî'dir

Ben bu erenlerin, refik eşiyim
Ben ki bu dağların öz kardeşiyim

● Ayşe Polat

Bilirim

Uzakta da olsa dosta bir selam
Mızrabın vurduğu teller bilirim.
Gönülden gönüle hiç görünmeden
Yürekten sunulan güller bilirim.

Dün ağla, bugün gül, dünyanın hali
Bastığı yer titrer, bilmez ki fani
Acıya bal süren şifa misali
Yaralara merhem diller bilirim.

Ne servet isterim, ne dünya malı
Selamın yeşertir kuru bir dalı
Hasretin bağrında kıraç toprağı
Yağmura doyuran eller bilirim.

Geçmişler Ola

Kır çiçeklerinden demetler dersen
Olmadı yoluma gönlünü sersen
Bu can senin deyip kurban da versen
Dönüp bakmam artık, geçmişler ola!

Her gün besmeleyle adımı ansan
Mecnun olup her gün çöllerde yansan
Yusuf gibi kuyularda kıvransan
Dönüp bakmam artık, geçmişler ola!

Bir vaktinde dudak büküp acydın
Başımda ağrıydın, böğrümde sancın
Bilsem ki nefesin benim ilacın
Dönüp bakmam artık geçmişler ola!

Her gelip geçenden adresim sorsan
Sabahlara kadar kapımda dursan
Dalında yapraklar yeşilken solsan
Dönüp bakmam artık, geçmişler ola!

Yüzüme sivrulan çağlayan olsan
Her dua sonrası ağlayan olsan
Beni bu hayata bağlayan olsan
Kalmadı hiç arzum, geçmişler ola!

● Ahmet Yıldırımtepe

Öteye Dursun

Nergisi oturttum gönül camına
Kevenler yanımdan öteye dursun
Siyaset uğruna din adamına
Sövenler yanımdan öteye dursun

Kalmamış gelenek, görenek, kültür
Şebekelik yaparak âlemi güldür
Çocuklar, kadınlar nadide güldür
Dövenler yanımdan öteye dursun

Kokuyu alınca gelir peşinden
Kan emer, tanınır sivri dişinden
Menfaat bitince dostu başından
Savanlar yanımdan öteye dursun

Yeri gelir medet bekler Hızır'dan
Lakin kem sözleri dilde hazırdan
Azarlayıp, ezip sonra huzurdan
Kovanlar yanımdan öteye dursun

Yoksulsan yüz vermez döner yanını
Bağışlamaz bir can ölse kanını
Vatana, bayrağa sövüp canını
Sevenler yanımdan öteye dursun

● Şükrü Ünal

Gazel

Ne ben zamana uydum, ne zaman bana uydu
Bilmem, şu kadîm dostum ne zaman bana uydu

Hissetmedim hiç bir şey, beş duyum hep körelmiş
Ne gözlerimle gördüm, ne kulaklarım duydu

Kasırgalarla çöktüm, yağmurlarla ıslandım
Derûnumda bir ateş, her yanımsa kuruydu

Devlerle güreştim hep, çevremde davul zurna
Her festival meydanı insanlarla doluydu

Bir elinde kazma var, öbür elinde kürek
Sordum yaptıkları yol, nerelerin yoluydu

Ellerinde pusula, yönlerini ararlar
Kiminin yönü şimal, kiminin cenûbuydu

Görünmeyen bir virüs feleğini şaşırttı
İnsanlığın içtiği bilmem ne şurubuydu

Şaşkın bakma uzağa, gözlerinin önünde
Sana kâbus yaşatan kocaman dev bu muydu?

Fırtınalar devirdi asırlık çınarları
Gökten hışımla inen kar mıydı, dolu muydu?

Bu dünya masalının süresi üç dakika
Kantar aldanır insan, bu düşün sonu buydu

● Muzaffer Uslu

Vefasız

Demek gidiyorsun kaçarcasına
Nedir bu acelen koşma vefasız
Ansızın bir engel çıkar karşına
Zamanı gelmeden taşma vefasız

Bir kere bakmaz mı insan ardına
Hiç mi vefan yoktu gönül yurduna
Beni bırakıp da dünya derdine
Açtığın yarayı deşme vefasız

Sevinme sarayım, hanım var diye
Övünme şöhretim, şanım var diye
Düşün, bir nefeslik canım var diye
Düşün de haddini aşma vefasız

Kapana kısırmış gibi avını
Sen büyüt bakalım gurur devini
Bir kiracı girer gönül evini
Tarumar ederse şaşma vefasız

Sağır sultan duydu ettiğim ahı
Kimsenin kimsede kalmaz günahı
Hesaba çekilir gerası şahı
Mahşerde elime düşme vefasız

Bir Kitabın Hikâyesi

Şiirle Tanış Olmak

Şiirle henüz çocuk denilebilecek yaşlarda tanıştım. Bir demiryolcu olan babam uzun tren seferlerinden eve döndüğünde zarûrî işleri yaptıktan sonra akşamları minderine oturur, kendisine has bir ezgi ile Emrah'tan, Sümmânî'den, Ruhsâtî'den şiirler okurdu. Türkü formunda okunan bu şiirleri büyük bir zevkle dinlerdim. Çocuk rûhunda kendilerine yer bulan nağmeler kolay kolay silinmez. Bu sebeple o şiirlere konu olan muhayyel dünyanın pek çok unsuru mısra mısra zihnime nakş oldu âdeti.

Orta öğrenim döneminde manzum sözlere olan yakınlıktan dolayı Türkçe ve edebiyat kitaplarındaki örnek şiirlerden pek çoğu kendiliğinden gönlüme ve hafızama yerleşti. Belki de şiirle büyümenin sonucu olarak çocukluktan gençliğe adım attığım vakitlerden itibaren hayatı ve eşyayı şiirle kavramaya çalıştım. Bu özel bir gayretle değil kendiliğinden oldu. Soyut düşünceye yeni yeni âşinâ olduğum demlerden sonra şiirle düşünme ve kavrama daha belirgin bir hâl aldı. Ve fikretmenin metafizik merhaleye evrildiği zamanlardan bugüne değin de illânın (Şuara suresi, 227) ötesinde yaşayan şâirlere ve eserlerine hep gıpta ettim. Onlara hep gıpta ile yaklaştım.

Şiirle böylesine hemhâl olmak şiir yazmayı da beraberinde getirdi. Lise ve üniversite yıllarında bazı şiirler karaladım. Karaladım ama şiirin ne kadar zor olduğunu, nasıl rafine bir işçilik gerektirdiğini, hakikî şiirin neredeyse insanın bütün zamanını aldığını biliyordum. Tabiatımda var olan mükemmeliyetçilik tutkusu da şiirle uğraşmamı bir hayli zorlaştırıyordu.

İki Zıt Dünya

Şiir ikliminde serâzat yaşamaya çalışırken nasip bizi başka bir alana çekti. Üniversiteye: Akademi dünyasıyla şiir dünyası bir birine ne kadar da zıttı. Akademik hayata adım atan insanın orada bir merhale kat edebilmesi için bütün melekelerini aklın emrine vermesi gerekiyordu. Şiir hayatı ise öyle değildi. Şiir adına kalıcı bir eser bırakabilmek için kişinin kendini duyguların dalgalanışına bırakması lazımdı. Biri düzenli ve disiplinli bir yaşayışı şart koyuyor, diğeri ise derin okumalar eşliğinde ilham perilerinin geliş gidişlerine bağlı olarak ihtizazlar içerisinde bir ömür feda etmeyi gerekli kılıyordu.

Bilim ve sanat ikileminde akademik hayat galip geldi ve şiire yer bırakmadı. Üniversite koridorlarında yapılması gerekenler belliydi. Sırasıyla şunlar

şunlar yapılacak, şu şu merhaleler aşılacaktı. Yapıldı ve aşıldı. Unvanlar bir bir alındı. Alındı ama bu arada şiir de kendini geriye çekmişti. Annemin ve babamın vefatı gibi özel anlarda kendiliğinden gelenler hâricinde şiir benim için bir Zümrüdüankâ olmuştu.

Yeniden Şiir

Şiir yeniden geldi. Takvimler 2010 yılını gösteriyordu. Aylardan Muharrem'di.

Ben şiiri bırakmıştım ama şiir beni bırakmamıştı. Tekrar geldi. Bundan dokuz yıl kadar önce matem ayında Hz. Hüseyin Efendimizin hüznü bir akşam vakti kalbimi kapladı. Hüzünlendim. Onun yalnızlığını ve uğradığı büyük kıyımı dile getiren "Belî Gül" isimli şiirim doğdu o günlerde. Hüseyinî yalnızlık beni kalbimden yakalayıp şiirin tam ortasına bırakmıştı. Adımın da bu işte bana yardımcı olduğunu düşünüyorum. Zira herkese isminden bir nasip vardır derler. Bize de Hüseyinî melâlden küçük bir nasip verildiğini yaşayarak öğrendim. Kendimi bildim bileli dıştan görülüp görülmese de yüreğimde gam gözlerimde nem hiç eksik olmadı. Ben zaten şiirin neşvünemâ bulduğu sebepsiz hüznün ikliminde yaşamaktaydım hep. Hüzün hep vardı. Sonunda şiir de geldi.

Aynadan Doğan Şiirler

"Belî Gül"den sonra peş peşe ayna şiirleri doğmaya başladı. Hayat aynasından süzülen düşünceler gönlü sayfasında mısralara ve şiirlere dönüşüp oradan beyaz kâğıtlara dökülüyordu. Bütün dünya edebiyatlarında bir mısra ile de olsa şiirlerinde ayna metaforuna yer vermeyen şâir yok gibidir. Pek çok şâir de kitaplarında müstakil bölüm teşkil edecek şekilde ayna şiirleri kaleme almışlardır. Ayna, şiir için vazgeçilmez sembollerin en önemlilerinden biridir desek yanlış olmaz. Hakikatle mecaz arasında zengin bir çağrışım dünyasına sâhip olan ayna imgesi şiir için elverişli bir zemindir. Bu sebeple ayna mazmunu/metaforu etrafında gerek dinî gerek lâdinî olsun hem Doğu hem Batı edebiyatlarında yüzyıllar içerisinde çok hacimli bir külliyyat oluşmuştur.

Ayna sembolü şiir için neredeyse sonsuz bir kaynak gibidir. Binlerce aynaya düşen binlerce sûret. Aynanın derûnunda aynı anda hem vardırırlar hem yokturlar. Bu sûretler ayna karşısında duran şeylerin hem aynı gibidirler hem değildirler. Tıpkı su üzerinde varlığı da yokluğu da aynı anda gerçekleş-

şen kabarcıklar gibi. Tıpkı sahile çarpan dalgaların parçalanmasıyla havada savrulan damlalar/katreler gibi. O damlalar ki havada bir an beyaz katrecikler olarak doğup sonra denizin maviliklerinde kaybolurlar. Böyle sanırız. Kaybolduklarını zannederiz. Öyle değildir. Deryânın maviliklerinde, yâni aynanın sır(r)ında saklı dururlar. Vakti geldiğinde tekrar ortaya çıkmak üzere.

İlk Göz Ağrısı

Elinizdeki ilk şiir kitabım “Aynadan Geçen Şiirler’e gelince... Onun da bir hikâyesi var. Anlatmasam olmaz. Anlatalım: Yedi yıl kadar evveldi. Sivas’ın ârif zatlarından büyüğümüz Bıçakçı İbrahim Usta’nın küçük îmalâthânesine uğramıştım. Öğle arası dinlenme vaktiydi. Usta, gazete kâğıdıyla örtülmüş eski bir masa etrafına oturmuş dostlarıyla sohbet ediyordu. Aradaki boş bir sandalyeye yavaşça iliştim. İnce belli bardaklar tavşankanı çaylarla dolup boşalırken koyulaşan sohbet eşliğinde muhabbet demleniyordu sanki. Bir ara İbrahim Usta duvara raptedilmiş küçük dolabın tozlu çekmecesinden birkaç kâğıt çıkardı. Bu fersûdeleşmiş yapraklarda bazı şiirler vardı. Bunlar onun gençliğinde yazdığı manzûmelerdi. Aralarından bir tanesini seçip okudu. Şiirin ilk dördlüğünde hemen dikkati çeken ana unsur ayna idi.

Bu şiirin ilk kıtası gönlüme değdiğinde içimde ayna mazmununu esas alarak bir şiir yazma arzusu belirdi. Gençliğimde yazdığım bir şiirimde ayna sembolüne yer vermiştim. Bu şiir ayna ile ilgili müstakil bir şiir değildi. Sâdece iki beyti ayna imgesinden yola çıkılarak kurulmuştu. Şimdi ise her beytinde ayna konusunun işlendiği bir şiir inşâ etme hevesindeydim. İbrahim Usta’nın o günkü sohbetinin bereketiyle olsa gerek kitabımızda kırkinci şiir olarak yer alan “Aynalarda Yaşamak” isimli şiirim birkaç gün içinde tamamlandı. Şiir bitse de onu doğuran heyecan bitmemişti. O heyecanla hemen İbrahim Usta’ya gelip okudum. Usta şiiri çok beğendi ve takdirini güzel cümlelerle dile getirdi. Ben de, “Keşke bu kalitede ayna şiirleri yazabilsem” dedim. “Daha ne yazacaksın, ayna ile ilgili her şeyi burada şiir diliyle anlatmışsın” dedi İbrahim Usta. Dilimden gayriihtiyârî “Allah’ın kelimeleri tükenmez” cümlesi dökülüyordu. Her ne kadar böyle dedimse de ayna merkezli yeni bir şiir yazabileceğimi tahmin etmiyordum.

Duâların kabul olduğu icâbet vaktine rastlamış olmalı ki dört gün sonra, “Küntü kenzen mahfiyyen= Ben gizli bir hazine idim” hadîs-i kudîsini işleyen bir ayna şiiri doğdu. Ayna metaforundan hareketle yazılabilecek şiirler ileriki yıllarda anlamlı bir bütün

oluşturacak sayıya ulaşabilirse, bunların başlangıç şiiri “Tecellî” olabilirdi. Bu şiir tasavvuf düşünce-sindeki tecellî nazariyesini konu alıyordu. Bilindiği gibi sûfiler kâinatın yaratılışına sebep olarak aşkı gösterirler. Çünkü Allâhü Teâlâ bu kudîsî hadîste “Ben gizli bir hazine idim. Bilinmeyi sevdim. Bu sebeple kâinatı yarattım.” buyuruyor. Sûfiler, “Bilinmeyi sevdim” ifâdesindeki “ahbebtü=sevdim” fiilinin kökü olan “hubb=sevgi” kelimesine dikkat çekerek Türkçemizdeki istemek fiiline Arap dilinde tekâbül edebilecek “irâde, taleb, temennî, emr” vb. gibi pek çok kelime varken Cenâbıhakk’ın “ahbebtü”yü tercih etmesini, varlığın meydana geliş sebebinin aşk olduğuna delil getirirler.

Ayna şiiri olarak vücut bulan ilk iki şiir üzerinde biraz tefekkür edince şunu gördüm: “Tecellî” başlıklı şiir, kâinatın var oluşunu, dolayısıyla insanın yaratılışını anlatmakta. “Aynalarda Yaşamak” ise sonunda yer alan, “Beni buralardan al beni buralardan al” mısraı ile insanın ferdî kıyâmetine işaret etmekte. En azından ben böyle düşündüm. Dünyanın ve insanın çeşitli hâllerine dâir ayna mazmunu/metaforu çevresinde şekillenen otuz sekiz şiir daha yazabilir, ilk iki şiirle birlikte kırk şiirden müteşekkil bir kitap hâline getirebilirim, bunun çok anlamlı olacağı düşüncesi sardı beni. “Tecellî” ve “Aynalarda Yaşamak” arasına yerleşen şiirlerle vücut bulacak eser, bir şiir kitabı olmanın ötesinde aynı zamanda insan-ı oğlunun hikâyesini anlatan modern bir mesnevî olabilirdi. Bu düşüncem zaman içerisinde filizler vermeye başladı. Ayna şiirleri yedi yıllık bir zaman diliminde günü gelince birer birer kalbin mânevî ikliminden madde dünyasına âdeta sızdı. Bu yılın Temmuz ayında kaleme alınan kırkinci şiirle de tamamlandı. Bunlar arasında iki beytinde ayna konusu işlenen “Tutsak” isimli şiirim gençlik döneminde vücut bulmuştu ama gönlüme göre henüz kemâle ermemişti. Bu şiir yeniden ele alınıp bazı eklemeler ve çıkarmalarla tekrar düzenlendi ve bu son şekliyle kitaptaki yerini aldı.

Göge Çekilen Hümâ

Kitaptaki metinlerden biri serbest diğeri mensur şiir tarzında yazılan iki parça dışında kalan otuz sekiz şiir hece vezni ile kaleme alındı. Bunlardan bir tanesi hâriç diğeri yayımlanmadı. İlk defa bu kitapta okuyucu karşısına çıkıyor. Şiir şâirin gizli yarasıdır, başkasına kolay kolay açamaz. Kimi zaman kendisine bile... Ürkek ürkek derinden bir fısıltıyla itiraf etse de bu öyle sessiz bir konuşmadır ki can kulağıyla dinlemezse kendisi dahi duyamaz. İşte böyle bir hâletirûhiye içerisinde vücut buldu bu şiirler. Yüksek sesle söylesem kim duyacaktı ki!..

Hakîkî şiirin Hümâ kuşu gibi yükseklerden seslendiği bu çorak iklimde kim duyabilirdi ki!.. Şiirin sâdece serbest şiir olarak algılandığı bir edebiyat anlayışı hüküm sürmekte ülkemizde. Türk edebiyatında serbest vezinle yazılan şiirlerin yüz yıllık geçmişi ya var ya yok. Hâlbuki Türk şiiri en az 1500 yıllık hece vezni geleneğine sâhip. Ayrıca 1000 yıllık bir aruz vezni geçmişi de var. Modern şiir adına eser veren şâirlerimiz bu köklü gelenekleri terk ettiler. Çok azı hâric şiirin mısralardan meydana geldiğini unuttular. Ne mısra estetiği kaldı ne dil mûsikisi ne de konu bütünlüğü. Varsa yoksa bir imge. İmge diye sundukları örnekler de çoğunlukla mecâz-ı müptezel. İşin daha garibi bunun farkında da değiller. Anadolu'da bir söz vardır. Ot kökün üstünde durur. Kökü olmayan neyin üstünde durur, ona da muhâtapları cevap bulsun.

Lirik Şiir Ölmez

Elinizdeki kitapta yer alan şiirlerin hepsi de lirik şiirler. Günümüzde lirik şiir öldü diyorlar. Lirik şiir ölmez. Zîra lirik şiir kalbin şiiridir. Kalpsiz insan yaşayamayacağına göre insan var oldukça kalp de hep var olacaktır. Kalbin var olduğu yerde de lirik şiir varlığını her dâim devam ettirecektir. Bu şiirlerin sâhibi de tâlibi de kalbimdir. Onları kalbim yazdı, kalbim okudu, kalbim dinledi. Buna ilâveten bir de üç beş dostum. Onlar da daha dumanı üstündeyken bu şiirleri dinlediler, okudular, üzerinde düşünüp görüşlerini dile getirdiler. Bunlar eskilerin "sâhibü'l-kelâm ve'l-kalem" dedikleri nâdir şahsiyetlerden... Konuştukları can kulağıyla dinlenmeye, yazdıkları gönül gözüyle okunmaya değer hakîkî ve hakikatli dostlar. Sağ olsunlar. Var olsunlar. Kitabımız yayınlandıktan sonra bu şiirlerle hemhâl olacak okuyucu çıkar mı çıkmaz mı, bilemiyorum. Çıkar-sa bu elest meclisindeki tanışıklığımızdandır. Aynı candan yaratıldığımız gönül dostlarıyla dünyada da tanışmak isterim elbet. Bu mümkün olmazsa, şiirlerimle tanış olmanın tesellisi bana yeter. Kalbe dokunan şiir, yazanla okuyanı ebediyen tanış kılar. Burada da orada da...

Garaz Bir Ad İmiş

Bu kitapla, "Garaz bir ad imiş âlemde" diyen üstadım Fuzûlî'nin görüşüne uyarak bir ad bırakmak istedim. Bir gün, bir yerlerde bizi de anan bulunur elbet. Eğer şiirlerimle bu âlemde bir ad bırakabilirsem, ben adımın yerde değil göklerde anılmasını isterdim. Göklerde, melekler katında anılmasını... Kısık bir sesle olsa da...

Şekilden Öze

"Aynadan Geçen Şiirler" kitabının kendine mahsus şekil husûsiyetleri de var. Evvelâ ilk bölüm üç şiirden meydana geliyor. Bu, kültürümüzdeki "üçler, yediler, kırklar" üçlemesinin ilkinde tekâbül etmekte. İkinci olarak bu kitap her bölümün içinden muhtevâya göre seçilen bir mısra ile ayrılmış yedi kısımdan oluşmakta. Kitabın bu yedi bölümüne de yediler diyelim. Kitap kırk şiirle okuyucuya sunulmakta. Bu kırk şiir de kırklar olsun. Bu küçük açıklamadan sonra "Aynadan Geçen Şiirler" için şöyle bir cümle kurulsa garip kaçmaz sanırım: Üçler yediler kırklar/ Bu kitapta cem oldular. Biz her ne kadar kırklara karışmasak da rûhumuzdan neşet eden şiirlerimiz bu şekil özelliği ile kırklara karıştı sayılabilir. Sembolik de olsa... Bu özelliklere ek olarak şunlar da söylenebilir: Geleneğimizde olduğu gibi kitabın ilk şiiri Tanrı ile alâkalı bir muhtevâ üzerine kurulmuştur. İkinci şiirimiz de naat olarak okunabilecek bir kıvama sâhip. Kasdım da buydu zaten. Kitaptaki son şiirin son iki mısraı da münâcat mâhiyetinde olup Tanrıya kavuşma isteğini dile getirmekte. Bir bütün olarak düşünüldüğünde, Allah'tan gelen her şeyin tekrar Allah'a dönüşü sembolik bir dille ifâde edilmekte. Bu da bilinsin istedim.

Hüsn-i Kisve-i Tab

Şimdi sıra bu küçük eserin eskilerin tâbiriyle "hüsn-i kisve-i tab'a" bürünmesine geldi. Nasıl bürünecek? Ülkemizde şiire pek kıymet verilmiyor. Şiir kitaplarına rağbet yok. Bu sebeple yayıncılar şiir kitabı basmak istemiyorlar. Bassalar bile bunlar teknik açıdan ikinci, üçüncü kalitede kitaplar oluyor. Biz istedik ki bu şiir kitabı hak ettiği güzelliğe bir baskı ile okuyucu karşısına çıksın. Bu sebeple "Aynadan Geçen Şiirler"i kapağından dizgisine, bas-kısından kâğıdına kadar kendi imkânlarımızla en güzel şekilde okuyucuya sunmak istedik. Zîra şiir güzeldir ve onun güzel bir elbiseye bürünmesi en tabîî hakkıdır.

Söz Bitmez

Ayna mazmunu etrafında söyleyecek sözümüz bitti mi, tam emin değilim. Gönümüz şimdilik kırk şiirle bu konuyu tamamlamayı uygun buldu. Kim bilir, belki de ayna şiirleri daha serbest bir mecrâda daha farklı bir biçimde akar gider. İstemek ve çalışmak bizden tevfik Allah'tan. Bir önceki cümlede istemek ve çalışmak bizden dedim. Âşıklar arasında hatâ sayılan bir söz söyledim. Aslında her şey O'ndandır... Her şey O'ndan...

● Ahmet Zahit Erbaş

Serçe Kalbi

Bir serçe azmiyle çıkmıştım yollarına
Kırları, ormanları senin için aşmıştım
Kaf dağını yüklenip kırık omuzlarıma
Yedi vadiden sonra şehrine ulaşmıştım

Irmakları, denizleri, nehirleri geçtim de
Geçemedim sana varan o sokağın önünden
Söylenmemiş sözleri senin için derledim
Ve kuruttum senin için bir defterin içinde

Anladım imkânsız bir hayâle teşneyim
Serçe kalbim kaldırmaz bu ağır imtihanı
Yine de denedim o küçük yüreğimle
Sana bakan bir evin saçağına konmayı

● Ali Rıza Atasoy

Yağmurlar Yağıyor Sen Gidiyorsun

Yağmurlar yağıyor sen gidiyorsun
Bir sükût denizi mavi gözlerin
İçimde bir sızı bırakıp derin
Beni yalnızlığa terk ediyorsun

Sensiz ne gökyüzü ne güneş kalır
İpissiz çöllere dönüşür her yer
Mesafeler uzar zaman kısalır
Uzak iklimlere kuşlar göç eder

Sen yoksan bozulur şehrin büyüğü
Yıkılır yekpare fildişi kule
Yok olur göklerin görkemi süsü
Söyleşir benimle gölgeler bile

Sen gidince bomboş kalır bu şehir
İçimi dökerim gamlı rüzgâra
Anılar depreşir savrulur bir bir
Beni avutamaz artık Ankara!..

● Ali İhsan Kekeç

Devr-i Devran

Mazlumların gözyaşı nehirleri taşırdı
Denizleri doldurdu koca ummana sığmaz.

Arz götürmez sıkleti çekemez ruy-i zemin
Halık'ın yarattığı bunca zamana sığmaz.

İsrafil'in Sur'u gibi inler masumun sesi
Felekleri aşar da bak asumana sığmaz.

Zalimlerin ettiği zulüm kurduğu düzen
Allah'ın buyurduğu dine imana sığmaz.

Mezbeleler üstünde gezen gönül arımız
Şu günah kuyusuna dönen kovana sığmaz.

Sığmaz yaşananlar "Dört Kitab"ın sayfasına
Hem hakka hukuka hem akla izana sığmaz.

Mezalim boydan aştı, çarkı felekten taşıtı
Bundan sonra gelecek devr-i devrana sığmaz.

İnsanlığın müzminleşmiş dert yükünü çekecek
Yürek beslerim tende kevn-i mekâna sığmaz.

● Selim Erdoğan

Sakiyle Hasbihal

Köprünün altından çok sular akar
Ne umduk ne bulduk hiç bilemeden
Günaha bezenmiş günler tövbekâr
Gelen gün gideni aratır, neden

Ömür tezgâhında çile dokuruz
Öreriz bozarız deseni tutmaz
Gönül dergâhında aşkı okuruz
Bin yürek bir tane seveni tutmaz

Geceler günleri örter de yine
Sıyrılır sabahlar kör karanlıktan
Her adem uyanır kendi derdine
Kimi oyun kuran kimisi bozan

Ruhlar baki deriz beden emanet
Beden ruha gurbet nerede sıla
Varlık aşkla baki, yokluksa hasret
Konarsın göçersin tek bir fasıla

Misafir değiliz biz yabancıyız
Gaipler içinde malumun ne ki
İkimiz hem yolcu hem de hancıyız
Bu dünya meyhane boş verme saki

● Hüseyin Özkaynakcı

Annem Gidince

“annen yok, kimsen yok...”

Yürek yanıp döner küle,
Annem gidince anladım.
Soğutmaz kış ayaz bile,
Annem gidince anladım.

Ecel vakti haktır, ancak
Hep çiçekler mi solacak?
Ne demekmiş yalnız kalmak,
Annem gidince anladım.

Kıvranırm, odam zifir,
Hasret çeken elbet bilir,
Duvarlar üstüme gelir,
Annem gidince anladım.

Rüyalarım arar onu,
Melekler karşılar onu,
Kuşların da sustuğunu
Annem gidince anladım.

Bilmezdim o sağken, meğer
Bir sözü dünyalar değer,
Cennet kokmuyormuş yerler,
Annem gidince anladım.

● Cəmil Əkbər

Bəsimdir*

İlahi verdiyin paya çox şükür,
Dövlətdi, sərvətdi, vardı bəsimdir.
Çörəyə çox şükür, çaya çox şükür,
Qohumdu, qardaşdı, yardı bəsimdir.

Mən həsrət deyiləm özgə dağlara,
Özgə bağçalara, özgə bağlara,
Özgə bostanlara, özgə təhlərə,
Almadı, heyvadı, nardı bəsimdir.

Qailəm nə versən qənaətinə,
İnsaf-mürvətinə, kərəmətinə,
Hatəm mərhəmətli səxavətinə,
Namusdu, qeyrətdi, ardı bəsimdir.

Meylimi salmadım tamaha sarı,
Xətaya, bəlaya, günaha sarı,
Baxmışam uğurlu sabaha sarı,
Haqdan nəsib ayrılan, şordu bəsimdir.

Fatehi deyiləm qoca dünyanın,
Əfsanə dünyanın, beca dünyanın,
Bəzircan dünyanın, xoca dünyanın,
Mənzil, məskan gəndi, dardı bəsimdir.

Heçkəsə küsənib darılmamışam,
Özgə tərlanına vurulmamışam,
İçimdən çatlayıb qırılmamışam,
Özümün şahinim vardı, bəsimdi.

Vicdana, məsləkə dönük deyiləm,
Hər səmtə, üztutan yönük deyiləm,
İlqara, imana sönük deyiləm,
Sənəmdə alovdu, qordu bəsimdir.

Xudanın verdiyi nemətə şükür,
Mənə yetirdiyi diqqətə şükür,
Məzmuna, mənaya, hikmətə şükür,
Qüvvədi, qüdrətdi zordu bəsimdir.

Özgə gözəllərdə gözüm olmadı,
Eşqinə yanmağa lüzum olmadı,
Ay Cəmil, söhbətim, sözüm olmadı,
Sevgilim keçəldi, kordu bəsimdir.

*Azerbaycan Türkçesinde "olsun, ne zarar, kabulümdür" anlamına gelmektedir.

● Sebahattin Karadaş

Gizem Hanım

*Rıza Tevfik Bölükbaşı'nın
"Göz Aşinalığı" şiirini ilk mısraına nazire*

"İsmi bilmezdim fakat tanırdım"
Ne güzel bir çiçek takışı vardı
Mavi gözlerinde ateş yanardı
Yüzüme bir garip bakışı vardı

Beyazlar giyinip düşerdi yola
Sanki ben gurbettim o ise sıra
Ben de şaşım kaldım bu garip hale
Gönül bayırında sekişi vardı

Demet demet çiçek penceresinde
Otlar kaynatırdı tenceresinde
Bir gizem saklıydı her gecesinde
Günüme şafakça söküğü vardı

Bir yıl önce geldiğini duydum ben
Ak yüzünü beyaz güle saydım ben
Halinden ismini Gizem koydum ben
Hakkakul, gönlüne akışı vardı
Gönlümü güneşçe yakışı vardı.

Bazı şairler vardır ya sabah uyanır uyanmaz ya da yatağa girmeden önce bir şiir yazarak o günü karlımak yada uğrlamak için kendi kendisiyle yarışır. Sanki şiir yazmadığı bir günü peygamberimiz Hz. Muhammed'in "İki günü birbirine eşit olan zarar-dadır." hadisi ile karşılaştırarak durumdan vazife çıkarmaya çalıştığını söylesem maksadı aşmış ol-mam inşallah.

Çok yazmak, bütün dergilerde görünmek söz ko-nusu şairi belki isim olarak öne çıkarır ama okur takip ettiği dergilerde bu isme rastladığında da "yine mi sensin yahu" deyip bu şairin üzerine bir mum damlatarak başka şairleri okur.

Bir şair elbette her gün bir şiir yazabilir. Tekra-ra düşmeyerek yeni imajlar, duygular, imgeler ya-kalayıp şiire bir derinlik kazandırıyor bu buyursun yazsın ama lütfen bir ay boyunca yazdığı şiirleri de dergilere pay etmesin.

Her canlının cansızın bir dış yüzü bir de iç yüzü vardır. Biz daha çok insanın dış yüzüne bakarak iç yüzünü görmeye çalışırız. Şair de şiirlerinde çek-miş olduğu iç dünyası fotoğraflarını bir şekilde dizelerine yansıtır. Biz de buradan hareketle hem şairin kalbimize ne kadar dokunduğunu hem de bu şairle ne kadar duygu akrabalığımızın bulunup bulunmadığını test etmiş oluruz. Bir şairle ne ka-dar duygu akrabalığı kurarsak o kadar şiiriyle bize yakın durur.

Her şiirin kendi içinde kuralları vardır. Şiiri biraz da bu kurallar belirler. Şair tezgahında şiiri bir ana-dolu kilimi gibi dokuyabiliyorsa ve dahi kilimde-ki motifler bize aykırı da gelse şair kilimini elbette dokumuş sayılır. Bizim duygu dünyamıza akraba olmayan şairler elbette başkalarının akrabası oldu-ğu gibi aynı zamanda bu şairin "bizden" olmasını düşünmek zorunda da değiliz.

Yüzümüzü şaire ve şiire dönecek olursak; insan-yüzünün de çok görünerek eskiyebileceğini söyle-yebiliriz.

Her gün aynı yemeği yemediğimiz gibi, aynı elbi-seyi de elbette giyemeyiz.

Her gün karşılaştığımız bir dostumuzla kalbimizi kalbimize yaslayacak şekilde kucaklaşmayız ama uzun süre birbirimizi görmediğimiz zaman karşı-laştığımızdaki sıcaklığın derecesi ile her gün karşı-laşmanın derecesi aynı değildir.

İnsan insanı özlediği müddetçe aradaki arkadaş-lık, kardeşlik, dostluk hukuku korunmuş olur.

Bazen bir dostunuzla uzun süre görüşmeseniz sonra da vaktin bir kavşağında buluştuğunuzda, aradaki hoşbeşten sonra hiç konuşmasanız dahi hâl dilinizle birbirinize çok şeyler anlattırabilirsiniz.

İşte şair de hâl dilini yazılı hâle getirilerek şiir diye okunmasına gönül ve bilgi becerisi katan söz sarrafıdır.

Necip Fazıl Kısakürek'in; "Pazarcı bağırır, ku-yumcu bağırır. Eskici bağırır, antikacı bağırır. Çünkü sadece malı ucuz olanlar kendi reklamını yapar" derken de tam da bunu kastediyor olmalı.

Günümüzde yayınlanan edebiyat dergilerine baktığımızda dergilerin içerik olarak birbirlerin-den pek farklı olmadıklarını görürüz. Bunun en bariz örneği de bir dergide yazan şair/yazarın on-larca dergide şiirlerinin yazılarının yayınlandığını görürüz. Bundan dolayı da dergiler birbirlerinin benzer kopyaları gibidir.

Günümüzde çıkan dergilerde çok az yazan ve şiirin sancısını çeken şairler, her ne kadar da bu "pazar"da görünmeseler de bazen şiirlerini yayınlayarak bazen de şiiri yaşayarak edebiyat dünyasında varlıklarını sessiz sedasız sürdürdüler. İşte bu şair-lerden birisi de Âdem Konandır.

Âdem Konan, az yazan, az şiir yayınlatan, şiirin sancısını çekerek okuyan, şiirden kopmayan ve şi-irleriyle gönlümün akrabası bir şairdir.

Yaklaşık kırk yıl önce *Tercüman Gazetesinin* aç-mış olduğu şiir yarışmada *Pencereler Uzaklara Açılır* şiiri ile şiiri ile vaktimize buyurmuştu.

Âdem Konan her ne kadar da *Bizim Ocak, Töre, Dolunay, Türk Yurdu, Kanat, Araf, Minâ, Son Du-var, Türk Edebiyatı, Kurgan Edebiyat, Gündönümü, Kanat, Araf, Son Duvar* gibi dergilerde yazıp bu dergilerin bazılarının da kurucuları arasında yer alıp bu dergilerde şiirlerini yayımlasa da Hüseyin Özbay ile birlikte hazırladığı *Türk Şiir Güldestesi* haricinde tek şiir kitabı *Irmağın Yakarışı**dır.

Bu kitap aynı zamanda 1993 yılında "Öğretmen-ler Arası Kitap Yarışması Şiir Dalında" birincilik ödülüne layık görülür ve 1995 yılında ilk baskısı yapılır. Aradan bunca zaman geçtikten şair, bu ki-tabın ikinci baskısını yeniden okurlarının karşısına çıkıyor. Bu arada şairin baskıya hazır başka şiir ki-tapları olduğunu biliyorum ama demek ki her kita-bın bira kaderi var. Biz kitabın bize dokunan yerle-rine doğru açılalım.

*Adem Konan, *Irmağın Yakarışı*, 2. Baskı, Kurgan Yay., Ankara, 2021

Şair geleneğe uyarak Münâcât ve Nâ't-ı Şerif ile başlayarak şiir bahçesine buyur eder.

“Söndü bütün ışıklar!..
Ya isyandır tuttuğum, ya nisyân
Daha bilmedim şunu;
“Belî” diyen ırak olur belâdan...

İstemeyi bilmedim;
Boyum büyüdüğe korktum gölgemden...
Şimdi ne yol ne yön kaldı,
Kaybolmuş bir gemiyim ben!

Nice kapılardan geçtim
Alnıma sürüldü bir kurban kanı...
İçimden neler geçti; ne kötü düşünceler,
Vurup çalkanı çalkanı...

Söz dağıldı,
Dünyanın direği çöktü...
Harap şehirlerde dolaşıyorum;
Künyemde senin adın...
Zulme uğramışlardanım,
Yalnızım...” (s. 7)

Bu uzun Münâcât aynı zamanda 1992’de Türkiye Diyanet Vakfı tarafından düzenlenen Münâcât Yarışması’nda üçüncülük ödülüne layık görülür.

Âdem Konan Nâ't-ı Şerif ile peygamberimiz Hz. Muhammed’e olan sevgisini şöyle dile getirir:

“Nerelere tutunurdum olmasan,
Gölgelere
Yahut suya mı yazardım arzuhâlimi!?”

Ne ışığım kaldı ne âşıklığım,
Kaçsam kaçamam bu zulüm fırtınasından,
Dursam duramam!..

Aksa deryâlar doldurmaz bu bendeki boşluğu...
Sen’den başka
Kimselerin gücü yetmez silmeye
İçimdeki şüpheyi ve korkuyu...

İpin takılır diye uzattım boşluklara
Bu serseri başımı.
İçimdeki uğultu arttı günden güne;
Arttı yoksulluğum, çürümüşlüğü...

Efendim âh! Rüzgârım âh! Efendim!
Kötülük çağında dünyaya geldim.
Girsin aydınlığın rüyâlarım,
Artık kurudu nehrim!...

Su çekildi,
Taşlara yapıştım bir yosun gibi...
Sana çağırıyor beni
Serin yaprak, yeşil su,
Güvercin beyazlığı yahut olgun fildişi..
Gülümsüyorsun gibi...

Nerelere tutunurdum olmasan,
Gölgelere
Yahut suya mı yazardım arzuhâlimi!?” (s. 12,13)

Her şairin yaşadığı şehirde hatıraları vardır. Bazen bu hatıralar insanı alır çocukluğuna, ilk gençlik yıllarına götürür. Dünyanın çeşitli şehirlerinde makamları bununan *Ashâb-ı Kehf* makamlarından birisi de Kahramanmaraş’ın Afşin ilçesindedir ve şair bu topraklarda ilk gençlik yıllarını yaşamıştır. Bu *Ashâb-ı Kehf* şiirini de bu bilinçle bu şiiri üçüncü şiiri olarak sayfalara taşır.

“Kralın zulmünden kaçtım
Bir mağara buldum saklanacak,
Uykudan, dalgınlıktan...
Gün olur parıltılarla dolar;
Yaprak, çiçek ve bulut...
Gün olur yılan, çıyan...

Nereye varılır böyle kaç ha kaç,
Kaç yıl geçer aradan?..
Uykularda sağa sola dönerken
Dışarda gün doğar doğar batar mı,
Dağlar ardından...

O ki uyandırandır,
Gün gibi geçip giden asırlık uykulardan!
Acep görür müyüm bir gün;
“Hükmü yok elindeki gümüş akçenin
Artık burda Tekyânus’un hükmü yok
Korku da yok, uyanın!”
Diye çağırdıklarını,
Bittiğini dünyanın...” (s. 14,15)

Âdem Konan’ın bize dokunan şiirleri elbette bu kadar değil. Şiiri daha çok yazıp, içinde yaşayarak sürdürdüğünden yayınevlerinin kapısını aşındırmayı aklından dahi geçirmez. Belki günün birinde bir yayınevi talip olursa şairin başka başka kitaplarını okuma imkanına kuvuşturur.

Bazen bir şair bir şiirle, bazen de bir kitapla edebiyat dünyasında yerini alır.

Prospektüs

İkiz Mısralar*

açılalım sonsuz ufka
damakta kalır süslü sos

senin acın kaç çarpı çap
kof dimağın kaç çarpı çap

kalabalık yollar ve zift
klor bilmecesi gözyaşım

ağzım gözüm bir trafik
gün sırt sırta çok trafik

yorgun öyküdür uzaklar
ağıtlar çok tropikal

çok çamurlu/ aksın bana
şiir çağı kalsın bana

çığırtkanlık kaç mil-yardır
çok kirlisin ey banknot

hesapla da gel tezgaha
savrul da git son tezgaha

aklım–akılsız kart yılı
korkular sancısız gebe

kemiğin çürüsün senin
ceninin dökülsün senin

sancım kredili -kredisiz
açıktayım yine /evsiz

sizde sevdalar kaç taksit
can ödedim taksit taksit

fincanda soğuyan günler
bir yudum ahtır hatıra

bir telvedir zaman-mekan
yudum yudum geçti zaman

çok sorunlu senin algın
kaç bin midelidir tutkun

cevapsız yükle yüklüyüm
ben çok afrika yüklüyüm

kat kat evin kaç rant/ k-eder
şeytanın sarkıtı açlık

oturmam çağırma bizi
doymazsın çağırma bizi

eşyaya bakışlar sonsuz
esriklik damara zerkli

öncesi bir kur kapanı
sol yanımız kurt kapanı

göğsümüzde dağ ölümü
sevgili bugün ölmüş oy

gömelim mi incitmeden
ağlayalım görünmeden

sessizlik çok sözler eder

sesin ırmak oluşundan

17 ekim 2008

30 eylül 2021

*şiiri karşılıklı, alt alta, üst üste, aşağıdan yukarı, çapraz her ne şekilde okursanız şiir okumuş olursunuz.

HECE TAŞLARI 7. YIL FİHRİSTİ

15 MART 2021-15 ŞUBAT 2022

Abdullah İlhan 74/117 Çerağ'ı Biçim ve Şiir Öznesi
Etrafında Okuma Denemesi

Abdülkadir Doğan 82/9 3x3x3 Müşaaare...

Adem Gürses 74/102 Cümali Ünalı

Ahmet Ali Arslan 74/29 Bizim İnce Cumali

Ahmet Efe 82/32 Cennet Oyunu, 84/4 Gönül Hırkası

Ahmet Kekeç 74/129 "Ben Giderim
Tütünüm ve Harcım Kalır"

Ahmet Sami Benli 82/20 Anne Gibi

Ahmet Tevfik Ozan 73/4 Bir Nurlu Rüya 73/5 Bir Ömre
Nazar 73/6 Bir Kilim Yayıdım

Ahmet Urfalı 79/19 Perişan Gazel

Ahmet Yıldırımtepe 76/22 Dua, 84/10 Öteye Dursun

Ahmet Zahit Erbaş 84/15 Serçe Kalbi

Ali Daşgün 83/6 Daş Arası

Ali Efe Ünalı 74/164 En İyi dede

Ali Gemuhluoğlu 74/98 Cumali Ünalı
Hasannebioğlu Malatya'nın Kutlu Evladı

Ali İhsan Kekeç 84/ Devr-i Devran

Ali Kemal Mutlu 73/17 Söylence, 78/23 Seni Sevmek
Benim "Ülkü'm" Sevgiğim, 82/5 Od'a Verdim
Yüreğimi

Ali Rıza Atasoy 84/ Yağmur Yağıyor Sen Gidiyorsun

Ali Rıza Kaşıkçı 77/21 Kandırdın Güzel,
79/9 Sevdim Diyesi

Alim Yıldız 74/181 Kim Bilir Üsküf Nedir?

Arif Ay 80/19 Bir Portre: Metin Önal Mengüşoğlu

Âşık Cemâl Divanî 75/6 Milli Marşımız,
76/23 Şair -Âşık Değişmesi

Âşık Medeni Karataş 79/18 Şehidim

Âşık Muhsinoğlu 79/22 Vefasız Diye

Atıf Ünalı 74/166 Babam İçin

Atilla Kantarcı 74/123 Cumali Ünalı

Avni Doğan 77/4 Köyüm

Aykut Nasip Kelebek 74/ 130 Cumali Ünalı'nın
"Civan Bakışlı" Şiiri

Ayşe Polat / Bilirim 84/Geçmiş Ola

Behçet Gülenay 80/45 Necip Fazıl'ın Paltosuna
Sığmayan Mütefekkir

Betül Önal 80/60 Bana Seni Sordular Baba

Bilal Bütün 76/20 İkiz Yarım

Birkan Akyüz 81 /5 Cancağızım

Burak Ünalı 74/168 Dedemin Oğlu,
Oğlumun Dedesine..

Burçin Akgün Ünalı 74/163 Başlı Başına
Bir Ansiklopedi

Bülent Korkmaz 74/132 Futbolun Ofsayta
Düştüğü Yer: Para

Büşra Ünalı Şanlı 74/167 Aydede'yle Yağmur'un
Çocukluğu

Cahit Can 76/11 Beni Soran Olursa,

83/14 Ocağı Sönesice Kocalık

Cahit Koytak 80/11 Gök Gürlüyor: Metin Bu, Metin!

Camil Ökbər 77/13 Ayna, 84/ Besimdir

Camilo Çiçek 83/18 Kimsə Ayırmasın Bizi Dünyada
/ Biləsən

Cihan Aktaş 80/25 Bir Şehrin Yerlisi Nasıl Olunur?

Cumali Ünalı Hasanbioğlu 74/Münâcât
3, Ağaran 4, Semud 5, Struga Konuşması: Dilin Kanlı
Gömleği 13, Magosa Konuşması 15, Londra Konuşma
sı: Gençlik İşte Asıl Şiir Bu 17, Şiir Devleti Yönetirse
Mutlu Olunabilir 19, Şiirle Göğeren Düzen ve Kardeş
lanan Başkaldırı 22,

D. Cem Gürdal 76/3/ Bir Şiir Yaz, 78/4 Yunus Gibi

D. Mehmet Doğan 74/68 Cumali Ünalı Yahut Şi-
irle Siyasetin Yakın Tarihine Derkenar,
80/14 Üç Şehir Arasında Bir Mengüşoğlu

Derya Çelik 74/62 Üç Kelime, Bir Adam.. Cumali
Ünalı Hasanbioğlu

Durani Kacaga 81/ 19 Kime Ne

Öbbas İslami 78/22 Gecələr

Emine Savaş 81/9 Olaydım

Enes Malikoğlu 74/147 Eskiye Özlem Duyan Bir
Şövalye İle Söyleştik: Şiir Hayatın
Her Noktasında İmiş Meğer..

Ercan Haney 82/16 Gülüm

Erdal Noyan 78/13 Selam Olsun, Vaktinde

Erhan Çamurcu 81/10 Dik Tak, Suyu Su Yakar

Erhan Çapraz 73/24 Hayal, 75/7 Çanakkale,
77/16 Gönül, 82/9 3x3x3 Müşaaare...

Erol Koca 79/23 Kiblegâhım

Ersin Ertuğrul Satan 80/37 Akleden Şair

Ertuğrul Çoban 81/4 Kolay Değilmiş

Eşref Doğan 74/67 Cumali Ünalı Hasanbioğlu

Fâik Kumru 75/21 Göç Mevsimi

Fatih Kandemir 81/11 Melek Kızım,
/23 Günah mı Oldu?

Fatih Okumuş 76/6 Selvi Boylum

Ferhat Çiftçi 80/40 Mengüşoğlu'nun Yolun Daraldığı
Yerden Kitabı Üzerine

Fevzi Çiçek 74/65 "Sorunları ve Çözümleriyle Türk
Tarımı" Kitabı (Rehberi) Üzerine

Fikret Görgün 83/15 Senin Yanında Anne

Giampiero Bellingeri 74/51 Ağaçla Tane:
Kekeme Heceleme

Gülbahar Ay Satan 80/36 Bir Çift Göz

Gülderen Veliyeva 82/17 Bayatılar

Güllü Eldar Tomarlı 78/12 Məni

H.Kerim Ece 81/8 Sen Leyla Ol Ben Mecnun

Habil Yaşar 76/14 Hele Yeryüzünün Uşak Çağıdı

Hacı Ali Uyduran 83/11,13 Üzeri Küllenen
Bir Şiir Türü: Rubâî

Hakan Çelik 74/63 Bir Mühendisin Gözünden:
Cumali Ünalı

Hakan Hadi Kadioğlu 74/119 Akşamın Kadrini Bilen
Ananın Oğlu: Cumali Ünalı Hasanbeioğlu

Halil Cengiz 84/ Sokak ve Serseri

Hatice Ayşe Hasan 78/6 Altın Çağım

Haydar Ergülen 74/89 Cumali Ü. Hasanbeioğlu
İçin 7 Cümle

Həsret Kərimli 77/15 Aylar Ömürdən Gedir,
81/17 Bir Çiçek Eşqi

Hosrof Köletavitoğlu 74/135 Sevgisi Kalplere
Kazınmış Müstesna Bir Ağabey

Hüseyin Emin Öztürk 75/5 Halep Gazeli

Hüseyin K. Baykuş 74/54 Cumali Ünalı ve "İhya"

Hüseyin Kaya 78/3 Gazel, 82/4 Hicret/Rüya

Hüseyin Özkaynakçı 84/ Annem Gidince

Hüseyin Akkaya 84/ Bir Kitabın Hikâyesi

İlgar Cemiloğlu 76/13 Hardasan Cavanlığı

İbrahim Baz 78/6 Maraş'ta Bir Edebiyat Yolu

İbrahim Eryiğit 74/90 C. Ünalı Hasanbeioğlu'nun
Semender Adlı Şiiri Üzerine Notlar, 80/47 Metin
Önal Mengüşoğlu'nun Suya Güzelleme Şiirini

İbrahim Halil Çelik 74/60 Şiirden Siyasete
Cumali Ünalı

İbrahim Sağır 77/8 Her Şey Senin Eserin,
79/3 Üstüne, 82/12 Dağlara

İrem Üreten 74/ 174 Cumali Ünalı
Hasanbeioğlu Şiirleri Üzerine

İsmail Bingöl 73/15 Vurgun Bir Yüreğin Yankısıdır,
Bu Benim Çektiğim Dil Yaresidir,
75/20 Annem, Bulamadım, 76/17 Gel
Gayrı İçer Yudum Yudum Tüketir Birgün

İsmail Kutlu Özalp 79/10 Atışma Meydanı

İsmail Özmel 81/19 Küçük Su'da Gezinti

Kenan Yavuzaslan 78/16 Sen Bana Gülsün,
82/8 İkrar-ı Besm-i Elest, 84/ Bir Şiir Yazılıyor

Köksal Cengiz 83/21 Gözümün Nûru

Lütfi Şehsuvaroğlu 74/105 Bu Toprağın Sesi, Bu Sula-
rın Sırıltısı: Cumali Ü Hasanbeioğlu Hüznüyle
Helalleşen Şair, 75/9 Gazel 77/18 Ömür Gazeli

Lütfü Kılıç 77/9 Gurbet

M. Emin Türkyılmaz 83/17 Başım Secdeye Nazır

Necmettin Evci 74/92 Cumali Ünalı Şiirinin Şuuru

M. Nihat Malkoç 78/17 Aşk Risalesi, 83/19 Beni

M.Faruk Habiboğlu 81/6 Sadece Hüzün Var

Mehmet Ali Köseoğlu 74/137 Taşların Şarkısını Dinle-
mek... 74/139 Cumali Ünalı Hasanbeioğlu ile
Konuşma Kendi İç Sesimizi Çağıldatarak Gelen
Gümrah Irmaklar Gibi:

Mehmet Avşar 77/24 Değirmenler, 79/12 Ebedî Vatan

Mehmet Ayıcı 74/44 Aynadaki Yusuf, 74/46 'Kişneyen
Bir Baharken...', 80/34 Müslüman

Mehmet Baş 79/13 Künye, 83/5 Benden

Mehmet Biber 74/52 Semud Ne Ola ki

Mehmet Bircan 76/9 Türklüğün Seyri,
78/21 Yar Kasidesi'ne Nazire, 79/77 Gazel

Mehmet Durmaz 75/24 Yaşamadan Doldu Yaşım,
77/6,7 Erzurum Üzerine Deyişme, 78/14 Sancılı
Çiçek, 79/24 Öğütlenme, 81/3 Analar da Büyür,
83/4 Yunus'ça

Mehmet Fatih Köksal 75/3 Amasya Gazeli

Mehmet Gözükara 79/10 Atışma Meydanı

Mehmet Güneş 73/8 Gönül Semâımızdan Bir Yıldız
Daha Kaydı Dr. Ahmet Tevfik Ozan Hakk'a
Yürüdü, 76/8 Çemenler Berdad Kuşlar Hem
Feryad

Mehmet Lütfi Şen 74/158 Modern Dünya Şiiriyle İliş-
kili Cumali Ünalı Hasanbeioğlu Şiir Akşamı

Mehmet Metiner 74/150 İncancın ve Direnişin Şairi

Mehmet Önder Karakaş 74/128 Cumali Ünalı

Hasanbeioğlu: Şair Kimliğinin İlk Durakları

Mehmet Sılay 74/155 Bir Kalem Efendisi

Mehmet Toygar Özdemir 81/ 15 Bir Deyişmeye Eşlik

Mekki Yassıkaya 74/189 Dar Zamanda Gelen...

Mesut Uçakan 74/161 Bir Gönül Dostu:
Cumali Ünalı

Metin Mert 75/8 Kar, 77/5 Kimlik Beyanı,
82/10 Mazlum Topraklar Ağdı

Metin Önal Mengüşoğlu 80/3 Gözyaşı, 80/4 Babamın
Meşin Çantası, 80/7 Son Şahit, 80/9 Temmuz
Meydanı, 80/64 Kimliğimin İbrazı Kişiliğimin
Sırrı

Metin Özarslan 73/ 24 Yetim – Öksüz, 76/24 Şükür,
77/ 6,7 Erzurum Üzerine Deyişme, 78/24 Ateşe
Uçan Şahin, 81/ 24 Dünya,
82/9 3x3x3 Müşaaare...

Mevlüt Yavuz 84/ Ben ki

Muhammed Muşsooğlu 81/20 Açma Derdim

Muhammed Nur Doğan 74/71 Cumali Ünalı
Hasanbeioğlu'nun Dil, Edebiyat ve Şiir
Üzerine Düşünceleri

Muhsin İlyas Subaşı 84/ Bu Rüyadan Gel Uyanalım

Muhsin Önal 80/52 Allah Rızasını Gözetmek Dışında
Hiçbir Meselesi Olmayan Mütefekkiri

Murat Cengiz 75/11 Bir İslî Lambaya Döndü Yüreğim

Mustafa Aydoğan 74/47 Bir Tek Şiirden Bakmak:
"Boşal, Gönül!"

Mustafa Başpınar 80/31 Bursa Çarşılarında Kervan
Eyleyen Bir Şair Metin Önal Mengüşoğlu

Mustafa Doğan 13 Al Mektup

Mustafa Erhan Ak 73/ 20 Serbest Şiirde İç Kafiye/1
Sürgün Ülkeden Başkentler Başkentine, 75/14
Serbest Şiirde İç Kafiye/2 Arif Nihat Asya'nın
Naat'ı

Mustafa İmir 78/18 Anılar Kaldı,
79/4 Eylül Hüznü, 82/14 Zaman

Mustafa Nejat Sefercioğlu 73/16 Rüya

Mustafa Özçelik 74/153 Şiire Bir Dağ Gibi Yaslanan

Şair: Cumali Ünal, 80/22 Samimiyet İstikrar ve Doğru İstikamet

- Mustafa Pınarbaşı** 79/17 Nesin Sen
Mustafa Sade 82/24 Sâfi Aşk, 84/ Bir Peri Fısıltısı
Mustafa Sarı 81/ 7Gazel
Mutlu Gavcar 81/13 yokmuş
Muzaffer Ceylan 82/15 Ölü Aşk, 79/5 Kelebek
Muzaffer Uslu 84 /12 Vefasız
Mücahit Şahin 79/6 Kız Kulesi, Saatleri, Neden Kutplara Asıyorsun, 83/8 Mübeccel Şairler / Kal
Müjgân Halis 74/104 Amcam: Cumali Ünal, Hasanbeioğlu
Nâbi Avcı 74/43 Elli Yıldır Şiirle...
Nazir Akalın 74/26 Cumali Ünal'ın Şiiri
Necati Güngör 74/100 Hemşerim, Kuşaktaşım ve Arkadaşım Cumali Ünal
Nejla Aslankurt 7/32 Cumali Ünal Hasanbeioğlu
Nevzat Akyar 80/58 Metin Önal Mengüşoğlu'un Su Kıyısındaki Adam Şiirinin Tahlil Denemesi
Nihat Nasır 80/29 Asyalı Bir Ozan Yahut Metin Önal Mengüşoğlu
Nihat Yücel 82/19 Kırk Işık Kız
Niyazi Karabulut 76/10 Gözlerin
Nurettin Durma 74/78 Hasanbeioğlu, "Andolsun Aşka" dedi, 80/20 Ben Asyalı Bir Ozan: Metin Önal Mengüşoğlu
Nurullah Genç 80/13 Metin'dir; Gözleri İsyân Karası
Orhan Arslan 74/31 Cumali Ünal'ı Anla(t)mak
Osman Fermanoğlu 73/7 Danışır, 79/16 Dədə
Osman Sarıvelli 77/14 Sen Olmadın mı?
Ömer İkinci Micingirt 81/22 Ezân Sesi
Özcan Ünlü 74/171 Cumali Bey'i Sevmek İçin 10 Sebep
Peyami Safa 76/21 Bugünkü Türk Şiiri
Pınar Çelik 74/64 Asr'ın Adamı
Qəzənfər Məsimoğlu 81/12 Qarabağ
Rafiq Oday 77/19 Sən Yer Adamı Deyilsən
Ramazan Pamuk 81/21 Ya Habibi Kibriya
Recep Şen 78/22 Yunus Emre'nin İzinde, 81/14 Gül Nine, 75/13Taptuk Öğrencisi
Reşit Güngör Kalkan 80/35 Derinden Akan Fikir Irmağı: Metin Önal Mengüşoğlu
Rukiye Aydın 83/20 Şiir
Sadık Yalsızuçanlar 74/176 "İstanbul'u Sırtlamış Çocuklar"ın Şiiri
Salih Erayabakan 88/49 Vahye Müstenit Bir Sanatçının Portresi
Salih Özel 83/22 Senin Yanında Anne
Salim Durukoğlu 74/84 Şiir Şairini Takdim Eder: Bir Şiirinin İzinde Şair C. Ünal Hasanbeioğlu
Satılmış Şen 82/21 Dilden Gelen
Sebahattin Karadağ 73/19 Kayboldu Bizde, 84/ Gizem Hanım
Selim Erdoğan 84/ Sakiyle Hasbihâl

- Selin Ünal** 74/170 Ailemizin Çınarı
Səxavət İzzəti 76/18 Qədərimlə Şərik Küçə, 79/7 Ay Ana, 83/10 Dəyməsin
Seyfettin Karamızrak 83/9 Yaşlandı
Şefa Eyvaz 76/12 Qapı Pencerenin Dili Olurmuş
Şükrü Ünal 76/7 Deniz Kızı Masalı, 84/ Gazel
Tacettin Şimşek 76/4 Vefa Perdesi (Gazel), 78/5 (Vefa Perdesi) Sevmek Sevilmek Üstüne, 83/3 Sevmek Sevilmek Üstüne
Talip Işık 74/112 Çağı Sobeleyen Şair
Tavit Köletavitoğlu 74/136 Malatya'nın Kaçırdığı Fırsat!..
Tayyib Atmaca 75/22 Dokunan Şiirler/22, 74/34 Cumali Ünal Hasanbeioğlu'nun Şiirinde Gelenek Damarı, 74/37Cumali Ünal Hasanbeioğlu ile Şiir ve Gelenek Üzerine Konuşma 76 /23 Şair Âşık Değişmesi 77/ 6,7 Erzurum Üzerine Değişme, 77/22 dOkunan Şiirler -23-, 79/20 dOkunan Şiirler -24-, 80/66 Kalbimi Kalbine Yasladığım Şair, 82/22,23 dOkunan Şiirler -25-, 83/24 Can Kafesten Bakmıyor, 84/22 dOkunan Şiirler -26-
Terane Arıfçızı 76/16 Bahar Faslı
Təranə Arıfçızı 79/8 Üzüm Var / Eyledi, Təranə Arıfçızı 83/7 Dağlar A Dağlar
Tuncer Gülensoy 75/4 Kırım'a, 77/17 Şaman'a
Ümit Bayram Yalçın 76 /15 İncitme Yedi İklim Gezsen
Üner Dilek 75/ 12 Cancağızım, 77/20 Cühelaya Zem Olsun, Özde Kul Utanmasın, 83/16 Böyle Anlatır
Üzeyir İlbak 74/ 113 Şair Sözü Şiir Ola
Vahid Məmmədli 78/19 Mən Sənin Ömrünə, Bahar Götirim
Yasin Mortaş 77/3 İliklenmez, 74/151 Şiir Çerağı Cumali Ünal Hasanbeioğlu, 80/61 Aşk Aşıl原因 Bir Mütəfəkkir, 84/24 Prospektüs
Yasin Şen 75/10 Kafiye, Yasin Şen 77/10 Osmanlı Şiiri ve Gerçeklik, 79/ 14 Osmanlı Şiiri ve Sembolik Dil, 82/18 Gözlerin, 78/20 Gecede Seni Anlamak
Yaşar Bayar 82 /6,7 Eylül Albümü
Yavuz Değirmenci 76/5 Mezar Taşları
Yılmaz Yalçın 74/178 Bu Satırlar Şairimizin indinde İkbāl Görür mü?
Yunus Akdaş 74/28 Gailere Boğulmuş Dünyamıza Kültürel Bir Damar Ekleyerek Can Yürütmek Mümkün mü?
Yusuf Beğtaş 74/49 Değer Verme Farkındalığı
Yusuf Halaçoğlu 74/103 Sevgili Bir Dost: C. Ünal
Zafer Acar 74/24, 7 Güzel Adam 7'den Fazladır: Cumali Ünal Şiiri
Zekeriya Yılmaz 82/11 Hayâlin
Zərangiz Dəmirçi Qayalı 81/24 Açma Dedim, Həzin Nəğmə, 76/19 Başımın Üstdən

